

euze van het verhaal. Antigone met de dode broer, Clytaimnestra met een halfbroer als minnaar, Medea met haar achterlijke broertje als wapen tegen Jason. Ze accepteren de hypocrisie, de machtswellust achter de politieke regels niet en gehoorzamen aan fundamentele verlangens – de Wet dus. In het verwarrende slot van *Mind the Gap*, nogal chaotisch geënceneerd, blijkt niettemin hoe concreet dat verlangen is: Antigone helpt haar blinde vader overeind en begraaft, met een handvol zand, haar dode broer – die voordien eventjes voor godheid speelde en haar nog uitlachte om haar vertwijfelde poging de herinnering levend te houden.

Ik kreeg het gevoel dat het hoofdpersoonage in *Mind the Gap* precies die blinde Oedipus is. Hij beschrijft, amper vermomd, het hallucinante verhaal van het duel tussen zijn zonen, hij doet, aan het slot, de wanklanken verstommen. Hij kan niet sterven, hij mag niet sterven want hij belichaamt tegelijk de Wet en het tegendeel ervan: met zo'n vader opgezadeld zitten snijdt inderdaad als een mes door je borst, zoals Antigone opmerkt. Elke fysieke, concrete genegenheid dreigt het maatschappelijk bouwwerk aan het wankelen te brengen: van dit gevaar wordt Antigone zich in haar grafkamer bewust. De goden roepen nog een aantal getuigen op, mythische iconen die deze katharsis zouden moeten helpen versterken: Clytaimnestra – de mythomane Gloria Swanson/Norma Desmond uit *Sunset Boulevard* – en Medea – die in één orgastische beweging al haar perversiteiten prijsgeeft aan de openbaarheid. Het resultaat is alles behalve een reinigingsritueel: noch bij de figuren, noch bij de waarnemers – het publiek. De doden worden begraven, dat wel, ook de herinneringen keren terug, maar de grondslagen van de politieke wetten blijven twijfelachtiger dan ooit. Oedipus belichaamt precies dat tragische verschijnsel: hij had alles om de beste vorst voor Thebe te zijn, zowel qua afkomst als qua karakter en inzicht. Maar té legitiem zijn is dodelijk, en hij blijft spoken als blinde ziener. Teiresias is zijn schuilnaam.

Ten slotte dit: laat niet de indruk ontstaan dat dit theater – de Medea-bewerkingen en a fortiori Hertmans' tekst – alleen maar puzzels vol mythologische en psychoanalytische wolven zijn. Het zijn wel degelijk zinnelijke ervaringen – op dat overbodige Argonauten-verhaal na.

#### **MAMMA MEDEA**

TEKST Tom Lanoye naar Appolonios van Rhodos en Euripides  
REGIE Gerardjan Rijnders  
MET Roy Aernouts, Maarten Bosmans, Gilda De Bal, Vic De Wachter,  
Tom Dewispelaere, Els Dottermans,  
Han Kerckhoffs, Koen van Kaam, Ariane van Vliet,  
Leon Voorberg, e.a.  
DRAMATURGIE Janine Brogt en Kiki Vervloessem  
DECOR Marcel Schmalgemeijer  
KOSTUUMS Tessa Lute  
LICHT Imeen Rijdsdijk  
TEKSTUITGAVE Prometheus, Amsterdam, 2001

#### **'BETONLIEBE + FLEISCHKRIEG' MEDEIA**

TEKST EN REGIE Jan Decorte  
CHOREOGRAFIE Sharon Zuckerman  
MET Sigrid Vinks, Jan Decorte, Sharon Zuckerman  
DECOR Jan Decorte, Johan Daenen  
LICHT Jan Decorte, Luc Schaltin  
KOSTUUMS  
Jan Decorte, Sigrid Vinks, Sofie D'Hoore  
PRODUCTIE Kaaitheater i.s.m. Bloet vzw  
TEKSTUITGAVE Kaaitheater, 2001

#### **MIND THE GAP**

TEKST Stefan Hertmans (schrijfpoddracht: Kaaitheater, steun: Brussel 2000)  
REGIE Gerardjan Rijnders  
MET Sara De Bosschere, Roeland Fernhout, Janni Goslinga, Wim van der Grijn, Marieke Heebink, Celia Nufaar, Alwin Pulinx  
SCENOGRAFIE Erik Kouwenhoven  
LICHT Imeen Rijdsdijk  
KOSTUUMS Maya Schröder  
DRAMATURGIE Erwin Jans  
PRODUCTIE Toneelgroep Amsterdam, Kaaitheater  
TEKSTUITGAVE Meulenhoff,  
Amsterdam, 2000